

Nederlandse Kleurkanarie Club

Dutch Colorbred Canary Society
Société Canaris Couleurs des Pays-Bas

Bec Jaune (geelsnavel)

1996, vermoedelijk het eerste jaar dat de Bec Jaune (in de rode lipochroomserie inmiddels erkend als urucum) tentoongesteld is. In dat jaar werd de gele kleur in de snavel gewijd aan een te hoge dosis luteïne en werden deze nog niet als mutatie herkend. 3 jaar later namen de eerste vogels deel aan de COM-Mondial 2000 te Alicante (Valencia, Spanje). Nog steeds ingedeeld in de normale lipochroomserie. Er werden wel een aantal exemplaren verkocht aan een Mexicaanse fokker, die deze vogels al wel een nieuwe mutatie herkende. Pas in 2004 op het Nationaal kampioenschap van Spanje werd de mutatie echt opgemerkt. Met een uitgewerkt

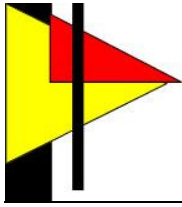
onderzoek van de Spaanse Technische Commissie in 2005 tot gevolg. Nog steeds wordt de gekleurde snavel in verband gebracht met een teveel aan toegediende luteïne. Tot 2016 wordt er niet veel vernomen van deze mutatie. Ze zijn in Spanje jaarlijks tentoongesteld als normaal lipochroom geel, met maximaal 90 punten als beoordeling. In Reggio Emilia (Italië, 2016) zijn deze vogels ook tentoongesteld, ditmaal vielen ze bij het grote publiek op. Vooral omdat de mutatie hier in agaat geel in de stelling stond. Vervolgens op de

COM-Mondial 2017 werden maar liefst 27 vogels tentoongesteld. Nu kon men er niet meer omheen. De Bec Jaune is geen overdosis aan luteïne, maar een mutatie die het lipochroom over de gehele vogel verdeelt. De mutatie is inmiddels gefokt in lipochroom geel/lutino, lipochroom rood/rubino (urucum), bruin rood (urucum), agaat geel, isabel rood (urucum), bruinpastel rood (urucum), agaateumo geel en alle topazen in geel en rood.

Wanneer we de bevedering van iets dichterbij gaan bekijken, valt er toch ook wel iets op, voornamelijk bij de schimmels. De opgebleekte randen van de bevedering, die bij een normale schimmel wit is, krijgt bij de Bec Jaune een strogele tint. Hierdoor zijn zowel de intensieven als de schimmels egaler qua lipochroom-uiting.

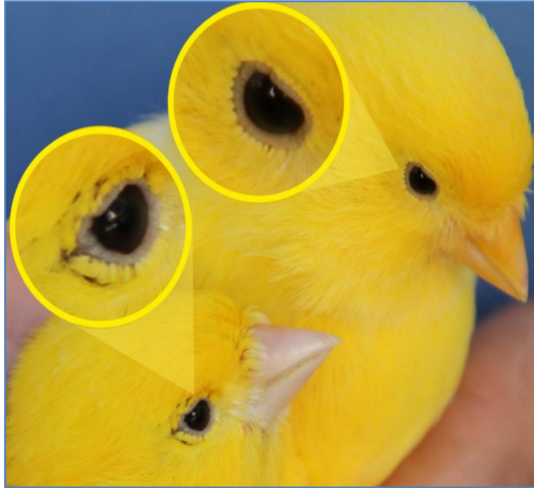
Ook het lichaam van de Bec Jaune is volledig in de gele lipochroomkleur gehuld, waardoor de vogel aanzienlijk meer een geheel vormt dan de normale lipochroom gelen. Naarmate de vogel veroudert wordt deze gele tint lichter.

Nederlandse Kleurkanarie Club

Dutch Colorbred Canary Society
Société Canaris Couleurs des Pays-Bas

Bec Jaune (geelsnavel)

De gele huidskleur is ook gemakkelijk te herkennen zonder de vogel in de hand te nemen. De aanwezigheid van lipochroom is namelijk ook terug te vinden in de ring om het oog. Uiteraard moeten ook deze vogels luteïne toegediend krijgen om de gewenste lipochroomkleur op de vogel te krijgen. De vogels verschillen nog teveel in fenotype om de ideale dosering luteïne vast te stellen. Ook dient in het nest opgelet te worden dat de vogels in de eerste paar levensdagen een relatief zwakke snavel hebben die snel beschadigd raakt. Wat hier de aanleiding voor is, is nog niet geheel duidelijk en wordt

onderzocht door een team van meerdere kwekers, ornithologen en vogelartsen van de Universiteit van Coimbra (Portugal). De visuele en fysieke beperkingen worden, in tegenstelling tot de urucum, niet waargenomen.

De mutatie vererft autosomaal recessief, wat het onderstaande verervingsschema geeft:

Bec Jaune x Bec Jaune

100% Bec Jaune

Bec Jaune x Geel

100% split-Bec Jaune

split-Bec Jaune x split-Bec Jaune

50% split- Bec Jaune, 25% Bec Jaune, 25% Geel

split-Bec Jaune x Geel

50% split-Bec Jaune, 50% Geel

Op de COM-Mondial van 2020 zal de Bec Jaune ter erkenning aangeboden worden bij de COM. De mutatie zal dan naar alle waarschijnlijkheid erkend worden in geel, geel ivoor, lutino en lutino ivoor. De daarop volgende jaren zal deze mutatie ook zeker in lipochroom mozaïek en de gehele agaatserie ter erkenning aangeboden worden.

Zover alle ontwikkelingen rondom de Bec Jaune tot nu toe. Wanneer de Bec Jaune erkend is en de standaardeisen bekend zijn, zal ik daar verder op ingaan.

Tot slot wil ik mijn vriend Rafael Cuevas Martinez, Technische Commissie C.O.E. (Spanje)/OMJ en professor biologie, hartelijk danken voor zijn bijdrage.

Robin van Maanen